

ਐਮ. ਐਮ. ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਅਜੇ ਕੁਮਾਰ ਸਿੱਤਲ ਜੇ. ਜੇ

ਮੈਸਰਜ਼ ਵਾਇਰ ਸਿੰਡੀਕੇਟ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ, - ਜਵਾਬਦਾਰ

CWPNo 2007 ਦਾ 13957

1 ਅਕਤੂਬਰ, 2007

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਅਨੁਛੇਦ. 226— ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ 2 ਲੱਖ-ਦੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਰਾਜ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰਿਫੰਡ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ-ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ 2 ਲੱਖ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੁਗਤਾਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਅਗਲੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਕਮ ਉਸ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ - 'ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵਿਆਜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ—ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ, ਜਵਾਬਦਾਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰੁ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (2006 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰ. 116) ਵਿੱਚ 9 ਜਨਵਰੀ, 2006 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 2,00,000 ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਆਮ ਸਮਝ ਨੂੰ ਦਰਕਿਨਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਚੇਸ਼ਪੂਰਨ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਦੰਡਕਾਰੀ ਵਿਆਜ ਦੇਣਾ ਬਣਦਾ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਵਿਆਜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 28 ਨਵੰਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਦੰਡਕਾਰੀ ਵਿਆਜ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ

ਵਾਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰਿਫੰਡ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 23 ਫਰਵਰੀ, 2007 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੰਡਕਾਰੀ ਵਿਆਜ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2006 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਰੁਪਏ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 2,00,000 ਕਿਉਂਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ 23 ਫਰਵਰੀ, 2007 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ 11 ਸਤੰਬਰ, 2006 ਦੇ ਉਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਖਾਰਜ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 28 ਨਵੰਬਰ, 2006 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਦਾਇਗੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਸਿਧਾਂਤ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੰਡ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਤੋਂ ਹੋਰ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, 17 ਮਈ, 2007 ਦੇ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਯੋਗ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੫)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਗਰਵਾਲ ।

ਅਮੋਲ ਰਤਨ ਸਿੰਘ, ਐਡੀ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਏ.ਜੀ.

ਐਮ.ਐਮ.ਕੁਮਾਰ, ਜੇ.

(1) ਆਰਟੀਕਲ 22 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਾਬਾਈਪ੍ਰੇਅਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। 9 ਜਨਵਰੀ, 2006 (ਪੀ-2) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 2,00,000 ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਿਛਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 116 ਓ 12006 ਸੀ। ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 17 ਮਈ, 2007 (ਪੀ-6) ਹੋਵੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਐਂਡ ਕਾਮਰਸ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(2) ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ

M S WIRE SYNDICATE t STATE OF PUNJAB AM) OTHERS 515
(M.M. Kumar. J.)

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਦੰਡ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ 2006 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 116 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ, ਨੇ 9 ਜਨਵਰੀ, 2006 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਮੋਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਾਸ ਵੀ ਕੀਤਾ। ਅੰਤਰਿਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 2,00,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਕੋਲ ਵਿਆਜ ਲਈ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 26 ਦਸੰਬਰ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।, 2005, ਜੋ ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 23 ਜਨਵਰੀ, 2006 ਅਤੇ 28 ਫਰਵਰੀ, 2006 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਈਆਂ; ਉਪਰੋਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 11 ਸਤੰਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਵਿਆਜ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਏ ਗਏ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਰਿੱਟ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਜੁਰਮਾਨਾ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੁ. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ 2 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਮਿਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।”

(3) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 30 ਨਵੰਬਰ 1 ਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2006 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। 2,00,000। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਰਡਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਿਫੰਡ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। 2,00,000 ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ 23 ਫਰਵਰੀ, 2007 ਨੂੰ ਟਾਈਪੋਗ੍ਰਾਫਿਕਲ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਗਲਤੀ (ਪੀ-5)। ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਖਰੀ ਪਰ ਇੱਕ ਪੈਰੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਪੰਗਤੀ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦ 'ਜਵਾਬਕਰਤਾ' ਨੂੰ 'ਪਟੀਸ਼ਨਰ' ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ।

(4) ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 28) ਨੰਬਰ 2006 ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦੰਡ ਦੇ ਵਿਆਜ (ਪੀ-4) ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 11 ਸਤੰਬਰ, 2006 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 30 ਨਵੰਬਰ, 2006 ਨੂੰ

ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। 2,00,000 ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2006 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 2,00,000 ਕਿਉਂਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰੀਵਿਊ ਅਰਜ਼ੀ 23 ਫਰਵਰੀ, 2007 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰਿਫੰਡ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਪੱਖਪਾਤੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2006 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 9 ਜਨਵਰੀ, 2006 ਨੂੰ 2006 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 116 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ 2,00,000 ਰੁਪਏ, ਤਾਂ ਹੀ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ 11 ਸਤੰਬਰ, 2006 ਦੇ ਉਸੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਵਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸਮਾਪਤੀ ਪੈਰਿਆਂ ਤੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਮੈਂ ਕੇਸ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹਾਂ। ਮੈਸਰਜ਼ ਵਾਇਰ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਭਾਵ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। 2,20,627 ਹੈ। 28 ਨਵੰਬਰ, 2006 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ/ਪੀਲ ਵਿਆਜ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। 28 ਨਵੰਬਰ, 2006 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜਾਬ ਡਰਾਫਟ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਪਾਲਿਸੀ 1973 ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਪਾਲਿਸੀ 1978 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਮੁਕਤ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੀਆਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵਿਆਜ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ ਬਸ਼ਰਤਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਯੂਨਿਟਾਂ ਵਿਆਜ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਸਾਰੀ ਮੂਲ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ। ਤਿੰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮੁਫਤ ਕਰਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਮਹੀਨੇ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪਾਲਿਸੀ ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ ਰਹਿਤ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਵਿਆਜ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੂਲ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਚੁੱਕੇ ਇਕਾਈਆਂ ਦੇ ਪੈਨਲ ਇੰਟਰਟ ਵੀ ਮੁਆਫ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ/ਦੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਵਿਆਜ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਯੂਨਿਟ ਰੁਪਏ ਦੇ ਰਿਫੰਡ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। 2 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2006 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਰੁ. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ 2 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ. ਮੈਸਰਜ਼ ਵਾਇਰ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਤੋਂ ਪਾਲਿਸੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਧਾਰਨ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵਿਆਜ ਲਈ 2,20,627 ਬਕਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਿਫੰਡ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ। 2 ਲੱਖ ਕਿਉਂਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ. ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯੂਨਿਟ ਦੁਆਰਾ 2 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵਿਆਜ ਦੀ ਛੋਟ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। 28 ਨਵੰਬਰ, 2006 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ 20,627 ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ।

(5) ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੁ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (2006 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਆਰ ਨੰਬਰ 116) ਵਿੱਚ 9 ਜਨਵਰੀ, 2006 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 2,00,000 ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਆਮ ਸਮਝ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮਬੱਧ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਦੰਡਕਾਰੀ ਵਿਆਜ ਦੇਣਾ ਬਣਦਾ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਵਿਆਜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਸੀ, ਉਹੀ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 28 ਨਵੰਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵਿਆਜ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰਿਫੰਡ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 23 ਫਰਵਰੀ, 2007 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੰਡਕਾਰੀ ਵਿਆਜ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2006 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 2,00,000 ਕਿਉਂਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ 23 ਫਰਵਰੀ, 2007 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਕਿ und*। 11 ਸਤੰਬਰ, 2006 ਦੇ ਉਸੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਸਬਿਤੀ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 28 ਨਵੰਬਰ, 2006 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਦਾਇਗੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪਿਛਾਖੜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਸਿਧਾਂਤ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜ਼ਰਮਾਨੇ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, 17 ਮਈ, 2007 (ਪੀ-6) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(6) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ 17 ਮਈ, 2007 (ਪੀ-6) ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ 9 ਜਨਵਰੀ, 2006 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ 2,00,000 ਰੁਪਏ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।

(7) ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।